Donar vida a la Devesa

Llistosella, Ansesa, Xargayó i Fañanàs, ahir a l'Auditori Irla Foto: JOAN SABATER.

"Us vull demanar una cosa, que aneu a la Devesa, convertiu-la en un espai vital. Hem de fer de la Devesa un lloc acollidor. A Girona al maig tenim un magnífic Temps de Flors, però tot l'any tenim una flor que tenim abandonada. Donem vida a la Devesa." Aquest va ser el missatge final amb què Salvador Guardiola, vicepresident de la Plataforma Salvem la Devesa, va voler tancar ahir al vespre a l'Auditori Josep Irla de la Generalitat una taula rodona sobre el parc urbà gironí, que va girar bastant sobre el seu passat però en la qual també es va parlar de present i futur amb algunes aportacions interessants.

Un dels aspectes que van generar més consens, més enllà de les grans actuacions del controvertit pla especial que es preveu aprovar aviat, és que es podrien fer ja petites intervencions "que poden suposar grans coses", i sobretot que el més important és "no equivocar-se" i que cal "una visió global". Entre les actuacions fàcils (teòricament) i més defensades que es van assenyalar, destaca la de plantar gespa per "expandir la idea dels jardins actuals cap als arbres". El primer a dir-ho va ser el pintor Enric Ansesa, un dels fundadors de la primera associació Salvem la Devesa, el 1976, que ahir va ser dels més propositius. També va suggerir "culturitzar" el parc –un aspecte en què després va coincidir el regidor cupaire Lluc Salellas des del públic–, per exemple amb un concurs d'escultura internacional, i que a la Rosaleda hi torni a haver un restaurant de referència. "Hem d'entendre que la Devesa pot ser una font d'atracció. L'hem de saber imaginar", va subratllar Ansesa.

A la taula rodona La Devesa: on estem? Passat, present i futur, organitzada per la plataforma Salvem la Devesa, l'Associació de Veïns Devesa-Güell i l'Associació Harmonia Acústica i moderada pel director del Diari de Girona, Jordi Xargayó, també hi va prendre part el periodista i escriptor Miquel Fañanàs, que va remarcar que "l'element primordial" de la Devesa, el que ha de prevaler per sobre de tot, són els arbres, i va ser el primer a parlar de la necessitat de fer-hi ja alguna inversió per atreure-hi els gironins, un aspecte en què després tothom va coincidir. L'altre ponent era l'arquitecte Xavier Llistosella, coautor, juntament amb Xavier Montsalvatge, del pla especial de la Devesa als anys vuitanta, pel qual van rebre el Premi Nacional d'Urbanisme. Llistosella va recordar la seva feina fa tres dècades i va reconèixer que ara està deslligat de la Girona actual, però va remarcar que veia que li parlaven dels mateixos problemes (cotxes, usos) que 30 anys enrere i que potser ja seria hora que es concretessin solucions: "El que caldria és fer projectes i executar-los."

Les participacions finals del públic van servir per tornar a posar en relleu, un cop més, un dels principals quids de la qüestió: què s'ha de fer amb les Fires i el mercat? Es va estar d'acord amb la dificultat de trobar-hi espais alternatius, però també que el parc no és el lloc més adequat (en aquest aspecte amb diferents graus de rebuig). I sobretot molts van evidenciar la necessitat de tenir clar el concepte abans de fer res. "Hem de decidir què volem que sigui la Devesa. Si volem que sigui un parc, un bosc, o què... Ara sembla més un bosc. Si no hi fem coses que incentivin la gent a anar-hi, quin sentit té? Que sigui com un museu? Ha de tenir una utilitat, un ús públic", va remarcar un veí i usuari.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-04-2017 Pàgina 10

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/territori/article/11-mediambient/1128572-donar-vida-a-la-devesa.html